

[Justitsministeren.]

den største Alvor. Jeg har ladet det være mig magtpaaliggende at lade mig lede af Hensynet til Ret og Retfærdighed, saadan som jeg nu engang, maaske i al Skrøbelighed, forstaar det. Det, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller her sagde i Gaar, betyder jo, naar man tænker lidt over det, at naar jeg har staaet over for dette Tilfælde, som jeg har gjort. — idet jeg efter de Regler, jeg følger, og efter den Overvejelse, jeg har underkastet Sagen, efter den Drøftelse, jeg har undergivet den med Ministeriets Embedsmænd, er kommet til den Overbevisning, at det nu var paa sin Plads at løslade Bjørn Erichsen den 15. Maj —, saa skulde jeg standse et Øjeblik, saa skulde jeg se mig om, og saa skulde jeg anstille den Overvejelse, om det nu var klogt og rigtigt, om jeg ikke ved den Beslutning, jeg traf nu, handlede uforsigtigt i den Forstand, at jeg skabte mig selv eller Regeringen Ubehageligheder. Jeg kan maaske føle en beskeden Trøst i Tilsagnet om, at der ikke skal møde mig noget politisk Nederlag, men jeg kan ikke være enig i, at det, som det tilføjes, er en Fejl.

Jeg haaber, jeg har sagt tilstrækkelig tydeligt, at ved Afgørelsen af denne Sag, Bjørn Erichsen-Sagen, har det overhovedet ikke været fremme for mig, at det kunde spille nogen Rolle, at der var et eller andet Bekendtskab mellem Familien Bjørn Erichsen og den for længst afdøde Statsminister. Jeg har ikke tænkt paa det. Havde jeg tænkt paa det, havde jeg maaske ogsaa tænkt paa, at det, Bjørn Erichsen var dømt for, var en Denunciation af Statsminister Stauning og en Denunciation af andre fremstaaende Medlemmer af det Parti, jeg tilhører, men det er overhovedet ikke faldet mig ind, at der kunde komme Vanskeligheder af det. Vanskelighederne er først kommet frem for mig, efter at Beslutningen var truffet. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Aksel Møller — jeg behøver for Resten ikke noget Svar, for jeg ved, hvad Svaret bliver —: Havde jeg ikke været dadelværdig og først dadelværdig, hvis jeg, naar jeg skulde træffe en Bestemmelse, med Hensyn til hvilken jeg kunde se, hvordan den maatte blive, naar jeg skulde følge de sædvanlige Retningslinier, i Forudnelse om noget ubehageligt havde udsat denne Afgørelse, denne Frigivelse? Jeg synes det, og jeg haaber, at jeg aldrig skal falde for den Fristelse.

Holger Eriksen: Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Erik

Eriksen, ironiserede i Gaar over, at Regeringen ikke havde sine Forslag parat, straks da den traadte til. Der blev sagt saadan noget som, at den ikke kunde finde sine egne Ben, til Trods for at den dog i Forvejen nøjagtigt vidste, hvad den vilde. Jeg forstaar ikke rigtig denne Morsomhed, for det ærede Medlem ved dog formodentlig fra sin egen Ministertid, at selv om man er helt klar over, hvilke Principper man vil følge, skal der dog Tid til at udarbejde de enkelte Forslag.

Men det ærede Medlem gik videre endnu og haanede Regeringen, fordi den ikke kunde gennemføre Kødrationeringen og Benzinordningen. Den havde ikke stillet Forslag i Rigsdagen, blev der sagt. Nej, for det viste sig jo i det Udvalg, som det ærede Medlem har medvirket til at faa nedsat, at der var et Flertal mod de to Ordninger. Hvorfor i al Verden skulde man saa ulejlige Tinget med et Forslag? Ansvaret for, at disse to Ordninger ikke blev gennemført, er i Forvejen placeret, og man ved altsaa, hvor det ligger.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente ikke, at Opgivelsen af den Besparelse, der kunde opnaas ved at reducere Benzinforbruget, vilde vælte Balanceplanen, og det vil den naturligvis heller ikke, men Spørgsmaalet er, om det er forsvarligt at paalægge Befolkningen Afsavn paa saa mange Omraader, naar man ikke vil begrænse Forbruget af Benzin til Luksuskørsel. Det vejer i og for sig mere til end de Millioner, der eventuelt kunde blive Tale om at spare.

Værre er det med Kødet. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, at der ikke bliver mere Kød, fordi man laver en Mærkeordning, men vi vilde faa en anden Fordeling. De fleste Steder paa Landet er det i Dag saaledes, at man slet ikke mærker, at der er Kødangel. Til Gengæld er Mangelen meget udpræget i Byerne, navnlig i de større Byer. Det kunde være meget godt at flytte et Margarinemærke fra Hjemmeslagterne over til den øvrige Befolkning. Derved vilde man i nogen Grad imødegaa den Ulighed, der faktisk er ved Fedtstoffordelingen, takket være den Fedtmængde, Hjemmeslagterne kommer i Besiddelse af, men hvad Retfærdigheden med Hensyn til Kødordningen angaar, kommer man den ikke et Skridt nærmere, fordi man raader Bod paa Uretfærdigheden ved Fedtordningen.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen var af den Opfattelse, at Regeringen vilde betale overordentlig meget for at bevare Administrationen. Nu skal jeg ikke give gode Raad,